

Aanwezig	Zineb El Boussaadani, voorzitter Walter Schroons, schepen, Fabienne Blavier, Johan De Vleeshouwer, Hans Keldermans, Tine Van den Brande, Jan Verbergt, commissieleden
	Ambtenaren: Gert Eeraerts, departementshoofd Samenleving, Els Keyen, stafmedewerker jongerenpreventie
Verontschuldigd	Wim Jorissen, Björn Siffer, schepenen Magda Van Loon, commissielid
Afwezig	Bart Somers, burgemeester Marc Hendrickx, Greet Geypen, schepenen Frank Creyelman, Liesbet De Keersmaecker, Toon Diependaele, Kerstin Hopf, Loïc Verstraeten, commissieleden
Datum	3 februari 2015 – van 20.00u tot 20u35 uur

1. Goedkeuring verslag 8 januari 2015.

Het verslag werd goedgekeurd.
Eén opmerking werd gegeven door Johan De Vleeshouwer:
Filosofie vh open karakter wordt ondersteund, niet van het afsprakensysteem.

2. Acties in het kader van jongerenpreventie (toelichting door Els Keyen, stafmedewerker onderwijsondersteuning).

Zie ook de powerpointpresentatie opgeladen in Cobra@home.

Vragen en/of opmerkingen vanuit de aanwezigen:

- Tine Van den Brande:

Is erg onder de indruk van de hoeveelheid acties en het grote aanbod. Helpen deze acties ook voor de jongeren en/of leerkrachten?

Antwoord van Els Keyen:

Het is onmogelijk om voor elk project een nulmeting uit te voeren. Voor de grote projecten zoals het PrOS-project wordt een grootschalige evaluatie uitgevoerd door de KULeuven.

Voor kleinere projecten en acties wordt er steeds feedback van leerkrachten gevraagd. Af en toe doen we een evaluatie bij de doelgroep.

Voor elk toneelstuk gaan we op prospectie en bij nieuwe thema's of toneelvoorstellingen geven we een tryout voor leerkrachten en ouders.

Via het Overlegplatform Probleemgedrag op School kunnen leerkrachten uiteraard nog opmerkingen of suggesties geven alsook signalen voor de toekomst.

- Johan De Vleeshouwer:

Is de politionele spijbelactie niet repressief + wat zijn de resultaten van deze actie?

Antwoord van Els Keyen:

Er werd een preventieve affichecampagne georganiseerd vanuit de Dienst Preventie en Veiligheid van de stad. Nadien volgde de politionele spijbelactie.

Wat betreft de preventieve affichecampagne werden 25 verschillende affiches verspreid in elke secundaire school. De affiches werden aangepast aan de specifieke studierichtingen en doelgroep.

De politionele actie hield in dat er gerichte controles plaatsvonden op straat en op hotspots. Indien jongeren werden aangetroffen op straat werden ze aangemaand om naar school te gaan.

De scholen zelf gaven 's morgens lijsten door van leerlingen die vermoedelijk spijbelden. De politie ging dan op huisbezoek op aangeven van die scholen. De politionele actie liep één week, d.w.z. dat sommige spijbelende leerlingen meermaals politiebezoek kregen.

Vaststellingen: ongeveer 180 leerlingen waren aan het spijbelen, maar sommigen hebben nadien nog een of meerdere ziektebriefjes binnengebracht.

Ook al was het een repressieve actie, de meewerkende scholen waren zeer positief. Het effect van de actie was bij hen merkbaar. De snelheid van de ontvangst van ziektebriefjes steeg, sommige leerlingen zijn terug naar school gegaan en er wordt onder de leerlingen nog steeds over gesproken.

Ook voor de leerlingenbegeleiders en -secretariaten hielp deze maatregel wel. Bij sommige leerlingen heeft dit geleid tot het weerkeren van bereidheid tot dialoog.

De spijbelaars zijn doorgegeven aan de Dienst Jeugd en gezin van de politie die verder de jongeren opvolgt.

- Tine Van den Brande:

Miste één hot item, nl. zelfverminking bij jonge meisjes.

Zijn we ons bewust van de ernst van dit thema en de 'besmettelijkheid' onder de jongeren?

Misschien moet dit ook opgenomen worden in een groot thema.

Dit gebeurt nu ongeveer bij 30% van de meisjes en is meestal het enige redmiddel voor die doelgroep.

Voor jonge mensen is dit dagelijkse kost. Het taboe rust bij volwassenen die hier veel meer moeite mee hebben om er over te praten.

Antwoord van Els Keyen:

Automutilatie of zelfverminking wordt nooit als één groot thema aangebracht, wel als subthema, verborgen en subtieler aangebracht in een project. Dit thema wordt dan ook verder opgenomen in de educatieve werkmap.

Als leerkrachten deze problematiek zien dan geven zij dit ook wel door aan het PrOS-team, het CLB of andere hulpverleningsinstanties.

Automutilatie is nu wel een thema dat je niet zo openlijk gaat aankaarten. Het is ook een heel complex thema omdat er meestal heel wat onderliggende problemen aanwezig zijn.

Het is een onderwerp dat veel te beladen is om in een klasgroep aan te pakken.

Waarschijnlijk is dit eerder een taboe-onderwerp voor leerkrachten en ouders. We nemen dit verder op met de opvoedingswinkel om te kijken of we hierrond iets kunnen doen voor o.a. ouders.

Verslaggever: Els Keyen